

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL L. P. IR BANKO LUMINOR BANK AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. gruodžio 11 d. Nr. 242-500
Vilnius

Lietuvos bankas gavo L. P. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo pareiškėja prašė išnagrinėti tarp jos ir banko *Luminor Bank AS*, veikiančio per skyrių Lietuvoje, (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2005 m. rugpjūčio 23 d. pareiškėja ir bankas sudarė būsto kredito sutartį Nr. (*duomenys neskelbiami*), pagal kurią pareiškėjai buvo suteiktas kreditas 47/100 buto daliai, esančiai adresu: (*duomenys neskelbiami*), pirkti ir remontuoti (toliau – kredito sutartis). Šios sutarties pagrindu pareiškėjai bankas suteikė 288 000,00 Lt (83 410,57 Eur) kreditą, iš kurio 188 000 Lt (54 448,56 Eur) skirta buto daliai pirkti, o 100 000 Lt (28 962,00 Eur) – turto remontui, o pareiškėja įsipareigojo vykdyti visus kredito sutartyje nustatytus įsipareigojimus. Kredito gavėjo įsipareigojimams užtikrinti nekilnojamojo turto hipoteka buvo įkeista buto dalis, papildomai buvo įkeistas ir pareiškėjai priklausantis turtas – butas, esantis (*duomenys neskelbiami*).

2019 m. liepos 29 d. pareiškėja kreipėsi į banką prašydama sumažinti kredito gavėjo įsipareigojimų vykdymo užtikrinimo priemonių mastą. Pareiškėja prašyme nurodė, kad didžioji kredito dalis jau yra gražinta, todėl prašė banko panaikinti sutartinę hipoteką 47/100 daliai buto, esančio adresu: (*duomenys neskelbiami*).

2019 m. spalio 3 d. bankas raštu Nr. (*duomenys neskelbiami*) pareiškėjai pateikė atsakymą, kuriame pažymėjo, kad atlikdamas klientų kreditingumo vertinimą vadovaujasi atsakingojo skolinimo principais, taip pat remiasi prielaida, kad kreditas gražinamas kredito gavėjo pajamų sukuriama piniginiais srautais (pajamomis), o ne dėl priverstinio gražinimo pasinaudojant kredito davėjo reikalavimo užtikrinimo priemonėmis. Dėl šios priežasties bankas nurodė, kad, tiek priimdamas sprendimą dėl kredito suteikimo, tiek atsisakydamas vienos užtikrinimo priemonės, įvertino kredito gavėjos gaunamas pajamas bei finansinį pajėgumą vykdyti įsipareigojimus, todėl pareiškėjos paprašė dokumentų, patvirtinančių pareiškėjos gaunamų pinigų srautus. Kadangi pareiškėja atsisakė pateikti reikiamus dokumentus, patvirtinančius pareiškėjos gaunamas pajamas, bankas priėmė sprendimą atsisakyti panaikinti dalies pareiškėjos prašyme nurodyto buto, esančio adresu: (*duomenys neskelbiami*), hipoteką. Taip pat bankas pažymėjo, kad sutartinė hipoteka neatima iš pareiškėjos kaip įkaito davėjos teisės valdyti, naudoti įkeistą turtą ir juo disponuoti. Pareiškėja su banko priimtu sprendimu nesutiko, todėl tarp šalių kilo ginčas.

Kreipimesi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo pareiškėja nurodė nesutinkanti su banko priimtu sprendimu. Pareiškėja teigia bankui gražinusi didžiąją dalį kredito, t. y. 59 750,31 Eur, ir negražinto kredito suma šiuo metu sudaro tik 23 660,26 Eur. Pareiškėja teigia, kad jos hipoteka įkeisto turto vertė šiuo metu smarkiai viršija jos kredito sutartyje nustatytą įsipareigojimų dydį, todėl tai iškreipia šalių interesų pusiausvyrą, nes nepagrįstai apsunkena pareiškėjos nuosavybės teises. Pareiškėja pažymi, kad ketina atlikti kapitalinį buto, esančio adresu: (*duomenys neskelbiami*), dalies remontą, t. y. siekia tą buto dalį suformuoti kaip atskirą turtinį vieneta, tačiau sutartinė hipoteka apsunkena šių darbų vykdymą. Pareiškėjos teigimu, butas, esantis Malūnų g. 3-8, Vilniuje, kurio hipoteka šiuo metu taip pat yra užtikrintas jos įsipareigojimų pagal kredito sutartį vykdymas, yra atskiras nekilnojamojo turto objektas, esantis Vilniaus senamiestyje, prestižiniame Užupio rajone, todėl jo rinkos vertė smarkiai viršija negražinto kredito likutį. Dėl šios priežasties pareiškėja

prašė rekomenduoti bankui panaikinti sutartinę hipoteką 47/100 daliai buto, esančio adresu: *(duomenys neskelbiami)*.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi bankas nurodė nesutinkantis su pareiškėjos reikalavimu ir prašo jį atmesti. Bankas teigia, kad 2019 m. rugpjūčio 12 d. el. paštu buvo kreiptasi į pareiškėją ir prašyta pateikti paskutinių dvejų metų pajamų deklaraciją ir bankui liksiančio buto, esančio adresu: *(duomenys neskelbiami)*, turto vertinimo ataskaitą. Nors pareiškėja bankui pateikė prašomus duomenis, tačiau iš pareiškėjos pateiktų pajamų deklaracijų matyti, kad jos pajamos yra itin mažos, t. y. pareiškėjos gaunamų pajamų neužtenka kredito sutartyje nustatytoms įmokoms mokėti, todėl bankas 2019 m. rugsėjo 20 d. trumpąja žinute (kaip to pageidavo pareiškėja) papildomai pateikė pareiškėjai klausimus, kokia pajamų, kuriomis mokamos įmokos, kilmė ir iš kokių pajamų pareiškėja toliau ketina mokėti kredito įmokas, taip pat paprašė pateikti lėšų kilmę patvirtinančius dokumentus. Bankas nurodo, kad 2019 m. rugsėjo 27 d. pareiškėja pateikė atsakymą, tačiau nepateikė jokių banko prašomų dokumentų, pagrindžiančių pareiškėjos gaunamų lėšų kilmę, todėl bankas priėmė sprendimą atmesti pareiškėjos prašymą ir nepanaikinti sutartinės hipotekos turtui, esančiam adresu: *(duomenys neskelbiami)*.

Bankas taip pat atkreipė dėmesį, kad kredito sutartis buvo sudaryta iki Lietuvos Respublikos su nekilnojamoju turtu susijusio kredito įstatymo (toliau – SNTSKI) įsigaliojimo, todėl joje nėra išsamiai aptartos papildomų įsipareigojimų atsisakymo tvarkos, bet bankas, gavęs tokių klientų prašymus atsisakyti papildomo įsipareigojimo, vadovaujasi tokiomis pačiomis su nekilnojamoju turtu susijusio kredito teikimo taisyklėmis, kokios taikomos ir klientams, sudariusiems sutartis po SNTSKI įsigaliojimo, ir kuriose numatyta, kokioms sąlygoms esant bankas tenkina kredito gavėjo prašymą atsisakyti vieno ar kelių nekilnojamojo turto objektų hipotekos. Tiek priimdamas sprendimą, ar suteikti kreditą, tiek atsisakydamas vienos iš užtikrinimo priemonių, bankas įvertina kredito gavėjų gaunamas pajamas bei finansinį pajėgumą vykdyti įsipareigojimus, todėl bankas pareiškėjos ir prašė dokumentų, patvirtinančių gaunamų pinigų, kuriais pareiškėja galėtų vykdyti įsipareigojimus pagal būsto kredito sutartį, kilmę. Bankas mano pagrįstai nesutikęs panaikinti turto hipotekos, nes pareiškėja atsisakė pateikti reikiamus dokumentus.

Be to, bankas papildomai pažymėjo ir tai, kad pareiškėja 2008 m. sausio 1 d. grąžino dalį kredito, t. y. bankui įmokėjo 200 000 Lt (57 924,00 Eur). Bankas paaiškino, kad, pagal kredito sutarties 13 punktą, grąžinta suma buvo padengtos ateities kredito įmokos, todėl pareiškėja įsipareigojo nuo 2008 m. sausio 1 d. iki 2024 m. sausio 31 d. mokėti tik kredito palūkanas, likusią kredito dalį pareiškėja pradės grąžinti nuo 2024 m. sausio 31 d. ir pirmoji įmoka bus 172,74 Eur, kitos įmokos – 301,12 Eur, dabartinis pareiškėjos sąskaitos likutis yra 23 660,26 Eur. Kadangi pareiškėja nėra visiškai įvykdžiusi savo skolinių įsipareigojimų ir nepateikia gaunamas mėnesines pajamas pagrindžiančių dokumentų, bankas mano, kad jo priimtas sprendimas yra teisingas ir pagrįstas, todėl pareiškėjos reikalavimas turi būti atmestas.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl dalies įsipareigojimų pagal kredito sutartį vykdymo, t. y. dėl banko priimto sprendimo neatsisakyti dalies kredito sutartyje numatytų prievolės įvykdymo užtikrinimo priemonių (buto dalies hipotekos) pagrįstumo.

Atsižvelgiant į nagrinėjamo ginčo pobūdį ir pareiškėjų bankui keliamą reikalavimą, pažymėtina, kad, pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.4 straipsnį, kreditorius ir skolininkas privalo elgtis sąžiningai, protingai ir teisingai tiek prievolės atsiradimo ir egzistavimo, tiek ir jos vykdymo ar pasibaigimo metu. CK 6.38 straipsnyje įtvirtinti šie prievolių vykdymo principai: 1) prievolės turi būti vykdomos sąžiningai, tinkamai bei nustatytais terminais pagal įstatymų ar sutarties nurodymus, o kai tokių nurodymų nėra, – vadovaujantis protingumo kriterijais; 2) jeigu vienai iš šalių prievolės vykdymas kartu yra ir profesinė veikla, ši šalis turi vykdyti prievolę taip pat pagal tai profesinei veiklai taikomus reikalavimus; 3) kiekviena šalis turi atlikti savo pareigas kuo ekonomiškiau ir vykdydama

prievolę bendradarbiauti su kita šalimi (šalių pareiga kooperuotis). Analogiškai reikalavimai nustatyti ir dėl sutarčių vykdymo. Pavyzdžiui, pagal CK 6.158 straipsnio 1 dalį, kiekviena sutarties šalis, turėdama sutartinių santykių, privalo elgtis sąžiningai.

Pažymėtina, kad kredito sutartis sudaryta iki įsigaliojant SNTSKĮ (nuo 2017 m. liepos 1 d.), todėl SNTSKĮ nuostatos, išskyrus Įstatymo 58 straipsnio 5 dalyje numatytas išimtis, kredito sutarčiai nėra taikomos. Taip pat svarbu pažymėti, kad ir banko nurodomos Su nekilnojamuoju turtu susijusio kredito teikimo taisyklės taip pat įsigaliojo tik nuo 2017 m. liepos 1 d. (po kredito sutarties sudarymo), o kredito sutartyje nėra numatyta, kad šios nuostatos yra kredito sutarties sudedamoji dalis, todėl šios banko nurodomos nuostatos taip pat nėra taikomos kredito sutarčiai.

Kredito sutarties 23 punkte yra nustatyta, kad „kredito gavėjas įsipareigoja užtikrinti, kad visos Sutarties specialiojoje dalyje nurodytos Kredito gavėjo prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonės būtų įformintos ir galiotų kredito suteikimo metu, o tai patvirtinantys dokumentai pateikti bankui iki kredito išdavimo, jei bankas raštu nenurodė kitaip.“ Kredito sutarties Specialiosios dalies 11 punkte yra nustatyta, kad „kredito gavėjo įsipareigojimų įvykdymo užtikrinimo priemonės: hipotekos lakštu įkeičiamas nekilnojamas turtas: pavadinimas: 47/100 buto dalies bute, unikalus numeris: (*duomenys neskelbiami*), adresas (*duomenys neskelbiami*), Vilnius, įkeičiamo daikto savininkas: L. P.; hipotekos lakštu pakartotiniu įkeitimu įkeičiamas turtas: pavadinimas: butas, unikalus numeris: (*duomenys neskelbiami*), adresas: (*duomenys neskelbiami*), įkeičiamo daikto savininkas: L. P.“ Kredito sutarties bendrosios dalies 28 punkte nustatyta, kad „Kredito gavėjui įvykdžius visus Sutartyje numatytus įsipareigojimus arba atsisakius imti visą kreditą bei sumokėjus visas iki atsisakymo imti kreditą priskaičiuotas pagal Sutartį mokėtinas sumas, Bankas įsipareigoja Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į atitinkamas institucijas dėl hipotekos ir / ar kilnojamojo turto įkeitimo išregistravimo.“

Vertinant visus Lietuvos bankui pateiktus duomenis, pažymėtina, kad pareiškėja bankui kelia reikalavimą atsisakyti nekilnojamojo turto hipotekos 47/100 daliai buto, esančio adresu: (*duomenys neskelbiami*). Nesutikdamas su pareiškėjo prašymu, bankas nurodė, kad pareiškėjos iš individualios veiklos gaunamos pajamos yra labai mažos, todėl pareikalavo pateikti dokumentus, pagrindžiančius pajamų, kuriomis mokamos įmokos, kilmę, taip pat pateikti paaiškinimus, iš kokių pajamų pareiškėja toliau ketina mokėti kredito įmokas. Kadangi pareiškėja tokių duomenų nepateikė, bankas mano, kad pagrįstai priėmė sprendimą neatsisakyti pareiškėjos nurodyto prievolės įvykdymo užtikrinimo priemonės (hipotekos).

Hipoteką reglamentuoja CK ketvirtosios knygos XI skyriaus nuostatos. CK 4.170 straipsnio 1 dalyje apibrėžta hipotekos sąvoka: hipoteka – tai daiktinė teisė į svetimą nekilnojamąjį daiktą, kuria užtikrinamas esamos ar būsimos turtinės prievolės įvykdymas, kai įkeistas turtas neperduodamas kreditoriui. Hipotekos paskirtis yra užtikrinti, kad skolininkas tinkamai įvykdytų savo prievolę kreditoriui. Hipotekos sandorio objektas gali būti ne tik skolininkui, bet ir tretiesiems asmenims nuosavybės teise priklausantis daiktas. Toks sandoris, kai yra įkeičiamas trečiajam asmeniui priklausantis nekilnojamas daiktas, siekiant užtikrinti skolininko prievolių vykdymą, kvalifikuojamas kaip svetimo turto hipoteka (CK 4.181 straipsnis).

CK 4.197 straipsnio 2 dalies 1 punkte nustatyta, kad vienas iš hipotekos pasibaigimo pagrindų – kai yra tinkamai įvykdytas skolinis įsipareigojimas arba hipoteka užtikrinta prievolė pasibaigia kitais hipotekos sandoryje ar įstatymuose nustatytais pagrindais.

Ginčas tarp pareiškėjos ir banko kilo tuomet, kai pareiškėja, neįvykdžiusi skolinio įsipareigojimo bankui pagal kredito sutartį, pateikė reikalavimą atsisakyti hipotekos 47/100 daliai buto, esančio adresu: (*duomenys neskelbiami*), kad galėtų jį suremontuoti ir suformuoti kaip atskirą turtinį vienetą. Bankas atsisakė patenkinti pareiškėjos prašymą, o savo sprendimą grindė aplinkybių visuma: neapmokėtų įsipareigojimų dydžiu, pareiškėjos gaunamomis pajamomis, pareiškėjos atsisakymu pateikti duomenis apie pajamų, kuriomis mokamos įmokos, kilmę bei pareiškėjos atsisakymu pateikti duomenis, iš kurių būtų matyti, iš kokių pajamų pareiškėja toliau ketina mokėti kredito įmokas nuo 2024 m. sausio 24 d. Pareiškėjas nesutinka su šiuo banko sprendimu ir reikalauja banko atsisakyti hipotekos, nes įkeistas butas, esantis adresu: (*duomenys neskelbiami*), yra didesnės vertės nei likusi kredito dalis.

CK 4.197 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad kreditorius turi teisę bet kuriuo momentu atsisakyti hipotekos. Taigi, bankas turi teisę, bet ne pareigą atsisakyti hipotekos, jeigu nėra CK nustatytų privalomų hipotekos pasibaigimo pagrindų. Bankas turi teisę pasiūlyti hipotekos

atsisakymo sąlygas.

Iš byloje esančių duomenų matyti, kad bankas, gavęs pareiškėjos prašymą panaikinti hipoteką, kreipėsi į pareiškėją ir paprašė pateikti paskutinių dvejų metų pajamų deklaraciją. Iš pareiškėjos pateiktų 2017 m. ir 2018 m. Metinių pajamų deklaracijų matyti, kad pareiškėja, vykdydama individualią veiklą, tiek 2017 m., tiek 2018 m. gaudavo apie 500 Eur apmokestinamųjų pajamų (skaičius gaunamas iš pareiškėjos gaunamų pajamų atskaičius ankstesnių mokesčių nuostolių sumą, kai pajamos pripažįstamos pagal kaupimo ataskaitos principą). Dėl šios priežasties bankas kreipėsi į pareiškėją ir prašė pateikti dokumentus, pagrindžiančius pajamų, kuriomis pagal kredito sutartį mokamos įmokos, kilmę, taip pat pateikti paaiškinimus, iš kokių pajamų pareiškėja toliau ketina mokėti kredito sutartyje numatytas įmokas, t. y. iki 2024 m. sausio 31 d. mokėti palūkanas, o nuo 2024 m. sausio 31 d. pagal kredito sutartį numatytas įmokas. Iš Lietuvos bankui pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėja banko prašomų duomenų ir informacijos nepateikė. Lietuvos banko vertinimu, svarbu yra tai, kad bankas įvertinęs gautą pareiškėjos 2019 m. liepos 29 d. prašymą pagrįstai siekė surinkti visus duomenis, kad įsitikintų, jog dalies turto įsipareigojimų pagal kredito sutartį įvykdymo užtikrinimo priemonių atsisakymas neturės įtakos pareiškėjos skolinių įsipareigojimų vykdymui. Dėl šios priežasties galima daryti išvadą, kad bankas, gavęs papildomus duomenis, t. y. paskutinių dvejų metų pareiškėjos pildytas metines pajamų deklaracijas, ir nustatęs, kad pareiškėjos iš individualios veiklos gaunamos metinės pajamos yra itin mažos, pagrįstai pareiškėjai iškėlė sąlygą pateikti dokumentus, pagrindžiančius pajamų, kuriomis mokamos įmokos, kilmę, taip pat pateikti paaiškinimus, iš kokių pajamų pareiškėja toliau ketina mokėti kredito sutartyje numatytas kredito įmokas. Kadangi pareiškėja nebendradarbiavo su banku ir nepateikė jokių objektyvių duomenų, kurių pagrindu bankas galėtų įvertinti, ar pareiškėja galės tinkamai vykdyti kredito sutartyje nustatytus įsipareigojimus, darytina išvada, kad bankas pagrįstai priėmė sprendimą neatsisakyti dalies kredito sutartyje numatytos prievolės įvykdymo užtikrinimo priemonių, t. y. 47/100 dalies buto, esančio adresu: (*duomenys neskelbiami*), hipotekos.

Be to, vertinant pareiškėjos reikalavimo bankui besąlygiškai atsisakyti hipotekos pagrįstumą ir banko pareiškėjai pateiktas sąlygas, atkreiptinas dėmesys ir į SNTSKĮ 16 straipsnio 2 dalies 22 punktą, kuriame nustatyta, kad kredito sutartyje turi būti aiškiai ir glaustai nurodoma kredito davėjo pareiga kredito gavėjo raštu popieriuje ar kitoje patvariojoje laikmenoje pateiktu prašymu peržiūrėti kredito gavėjui taikomas įsipareigojimų pagal kredito sutartį įvykdymo užtikrinimo priemonės ir atsisakyti perteklinių įsipareigojimų pagal kredito sutartį įvykdymo užtikrinimo priemonių, kai kredito gavėjas gražina tam tikrą kredito dalį. Taigi, nors SNTSKĮ ir šio įstatymo straipsnis kredito sutarčiai nėra taikomas, tačiau iš banko pateikto pasiūlymo pareiškėjai matyti, kad bankas faktiškai atsižvelgia į šią SNTSKĮ nuostatą, t. y. šiuo atveju bankas įvertino pareiškėjos prašymą ir pateikė sąlygas, jeigu pareiškėja jas būtų įvykdžiusi, bankas būtų svarstęs galimybę atsisakyti dalies turto įsipareigojimų pagal kredito sutartį įvykdymo užtikrinimo priemonių, tačiau pareiškėja neįgyvendino banko pateiktų sąlygų, todėl banko priimtas sprendimas yra pagrįstas.

Taip pat svarbu atkreipti dėmesį ir į tai, kad iš banko pareiškėjai 2019 m. spalio 3 d. pateikto atsakymo matyti, kad bankas nurodė, jog sutartinė hipoteka neatima iš pareiškėjos, kaip įkaito davėjos, teisės valdyti, naudoti įkeistą turtą ir juo disponuoti. Lietuvos banko vertinimu, net ir nepanaikinus buto dalies užtikrinimo priemonės (hipotekos), tai neiškreipia šalių interesų pusiausvyros ir neapsukina pareiškėjai galimybės įgyvendinti savo tikslų, t. y. gavusi banko sutikimą pareiškėja turi teisę atlikti kapitalinio remonto darbus ir suformuoti butą kaip atskirą turtinį vienetą.

Kadangi pareiškėjos prievolė bankui pagal kredito sutartį nėra pasibaigusi ir nėra pagrindo taikyti CK 4.197 straipsnio 2 dalies 1 punkto, įvertinus tai, kad bankas pateikė pareiškėjai pagrįstas ir objektyvias sąlygas, kurias įgyvendinus apsvarstytą galimybę atsisakyti hipotekos, tačiau pareiškėja jų neįvykdė, darytina išvada, kad pareiškėjos reikalavimas bankui besąlygiškai atsisakyti 47/100 dalies buto, esančio adresu: (*duomenys neskelbiami*), hipotekos yra nepagrįstas, todėl atmestinas. Pažymėtina, kad bet kokie kredito sutarties pakeitimai yra įmanomi tik suderinus abiejų šalių valią.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke

taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:
Atmesti pareiškėjos L. P. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius